

SPECIALE AANKONDIGING

DE EERSTE GEPUBLICEERDE BEHANDELINGSSTUDIE VOOR ADHESIEVE ARACHNOIDITIS

Mijn collega's, Dr. Martin J. Porcelli en Jennifer Sands, RN, en ik hebben zojuist de studie "Behandeling van adhesieve arachnoiditis met lage dosis methylprednisolon en ketorolac" gepubliceerd.

De studie is gepubliceerd in het International Journal of Emergency Medicine & Pain Management. Hier is een link naar het artikel:

<https://medwinpublishers.com/IJEMPM/low-dose-methylprednisone-and-ketorolac-treatment-of-chronic-adhesive-arachnoiditis.pdf>

Omdat arachnoiditis al in 1873 in medische woordenboeken werd beschreven en gedefinieerd, heeft de afwezigheid van een gepubliceerde behandeling gedurende ongeveer 153 jaar patiënten in een gevaarlijk vacuüm geplaatst. In dat vacuüm ontstonden afwijzing, therapeutisch nihilisme, medische verwaarlozing en de veelgehoorde uitspraak: "Er is niets aan te doen." Deze publicatie verandert dat gesprek.

Deze publicatie is de eerste gepubliceerde, door vakgenoten beoordeelde medische behandelingsstudie voor chronische adhesieve arachnoiditis. Het moet niet worden gezien als het definitieve antwoord, maar als de eerste openbare medische stap in een groeiende inspanning om een behandeling te ontwikkelen.

Voor het eerst sinds arachnoiditis in 1873 werd geïdentificeerd en gedefinieerd in medische woordenboeken, beschikken patiënten en artsen nu over een door vakgenoten beoordeelde, gepubliceerde medische behandelingsstudie voor chronische adhesieve arachnoiditis. Dit betekent niet dat de zoektocht naar een behandeling voor AA is voltooid. Het betekent dat het tijdperk waarin werd gezegd dat er nog nooit iets was gepubliceerd, voorbij is en dat een nieuw tijdperk van behandelingsontwikkeling is aangebroken.

Adhesieve arachnoiditis is een progressieve inflammatoire aandoening van het ruggenmerg waarbij de zenuwwortels van de cauda equina door verklevingen vast komen te zitten aan het arachnoïdale membraan. Dit resulteert vaak in ernstige, hardnekkige pijn, neurologische schade, verminderde mobiliteit, darm- en blaasfunctiestoornissen en een aanzienlijke functionele achteruitgang.

Het is veelbetekenend dat de eerste gepubliceerde behandeling voor AA bestaat uit ketorolac en methylprednisolon. Deze twee geneesmiddelen zijn de meest betrouwbare en consistente medicijnen gebleken voor de behandeling van AA. Wij verwachten dat de nieuwe behandelingen die nu worden geïntroduceerd, gebruikmaken van neurosteroïden, biologische pijnstillers, neurohormonen en peptiden. Laten we hopen dat de eerste studie slechts het begin is van betere behandelingen.